

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inclytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricus,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

Cap. XI. De S. Romarici per pœnitentiam resurrectu, sacerdotio, &
profectione Romana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

& secundum Apostolorum; Vniuscuius-
 que opus quale sit, ignis probabit. Hoc ta-
 men nobis dicendum est, iustam eum sen-
 tentiam diuini iudicij ferire non distulisse,
 vt & assentatores siue asseclas eius ces-
 sare à lacerationibus famulorum Dei ad-
 moneret, & ille per contumaciam admis-
 sa scelera merita ultione lueret. Codex
 tamen M. S. totius quidem funestæ
 huius narrationis mentionem nul-
 lum facit, sed pœnitentia ductū Agre-
 stium significat, cum eum innocentem
 occisum, ideoque & martyrem dicit,
 cuius corpus in sancto adhuc monte
 quiescat.

4. S. l.
 c. l.

C A P. XI.

*De S. Romarici per pœnitentiam re-
 surrectu, sacerdotio, & profe-
 ctione Romana.*

Sed quicquid de Agrestij resipif-
 scentia fit: resipuerunt certè ac pœ-
 nitentiam egerunt *Amatus & Roma-
 ricus*. Noluit enim Dominus, quos ad
 tam

ram bonum Euangelij sui odorem,
 tantam Christianæ perfectionis lu-
 cem, tam multorum salutem excita-
 rat, aliena vero nequitia & improbi-
 tas circumuenerat, deserere: sed eos, *Matti*
 vt S. Petrum itidem prolapsum, mi- *26.*
 sericordiæ suæ oculis clementer a-
 spexit, saniolemque iis mentem inie-
 cit. Pergit enim laudatus auctor lo-
 nas, & inquit: *Amatus vero & Romari-*
cus venerabilis Eustachii veniam postu- *Sur. sa*
lantes, recepti sunt, & submoto dissidio, *mota*
eius fruuntur gratia. Sicque Diaboli *fidia.*
 occursum infidiis, qui tam præclara
 cœpta impiè disturbare ac penitus e-
 uertere sperarat. Nunquid, ait Pro- *Pf. 40*
 pheta, qui dormit, non adiciet, vt resur-
 gat? Sapienter ac benignè admodum
 fecit Dominus, cum nobis adeo in-
 firmis, & ad casum pronis non inno-
 centiæ tantum, ac summæ, perfectæ-
 que virtutis, sed pœnitentiæ item &
 correctionis exempla suis in sanctis
 procurauit. Certè in S. *Amati* vita ve-
 tus auctor apud Surium Tomo 5.

H 5 die

die 13. Septembris, de poenitentia, quos fecit Sāctus hic, & ad eius tāquā Magistri sui exēplum, ipse, ut opinari est; S. Romaricus; fructibus narrat sic: Post paucos dies coram fratribus culpas suas, quas se admisisse meminit, voce publica confessus est, in cilicio & cinere prostratus. Cum igitur in ea esset poenitentia, incommoda corporis affectus valetudine, perpetuo cruciabatur dolore. Sed ille sciens tempus adesse, quo ipsius peccata purgarentur, in illis doloribus mirifice exultabat. Iam annum in eo cilicio & cinere egerat, die ac nocte iugiter precibus vacans, cum prae nimio membrorum cruciatu, cute & carnibus exesis, nuda ossa paterent. Interim ille nihilominus cum lacrymis semper Domino loquebatur. Cum autem finem adesse sentiret, cuidam fratri ait: Affer epistolam Leonis Papae, quam ille ad S. Flavianum scripsit, in qua Catholicae fidei plenissima ratio continetur. Allata est epistola, & cum illi legeretur, ita dixit: Sic credo, ō TRINITAS ineffabilis: ita confiteor Deo omni-

P. 206.
13.

omnipotens: ita de te sentio, Fili Dei CHRI-
 STE IESV: sic de te intelligo, SPIRI-
 TVS SANCTE, æterne DEVS: atque
 ita vnum DEVM in TRINITATE, tri-
 numque in vnitatem confiteor. Cum autem
 summa esset humilitate præditus, indi-
 gnus se putavit, qui intra Ecclesiæ septa
 sepeliretur. Iussit igitur fodi sibi sepul- *M. S.*
 chrum in ipso aditu basilicæ matris Dei, *l. c. 4*
 & hoc epitaphium, quod ipse composuit,
 ei imponi: Omnis homo Dei, qui in hunc
 locum sanctum ad orandum introieris, si
 merueris obtinere, quæ postulas, pro ani-
 ma Amati pœnitentis hic sepulti, Domi-
 ni misericordiam deprecari digneris: vt
 siquid mea paruitas de meis peccatis ob-
 tinere non potuit tepidè pœnitendo, ob-
 tineat vestra tantorum charitas, se-
 dule Domini misericordiam deprecando.
 Post Beati vero Amati mortem, *M. S.*
 quæ 13. Septembris memoratur, ad *3. c. 6*
 sacerdotalem capessendum ordinem,
 quæ demisso hactenus animo renue- *ibid.*
 rat, progressus est Romaricus, & postea, *l. 4. c.*
 vt

vt se suaque omnia sanctæ Apostolicæ sedi subiiceret, eiusdemque patrocínio ac tutelæ suum istud cœnobium, amplissimasque ipsi abs se datas possessiones ac redditus committeret, *Romam* profectus est.

CAP. XII.

De morte S. Romarici.

1. S. l.
c. 7.

1. S. l.
c. 2. l.
c. 5.

Post varios in Domini cultu labores, ætate admodum iam grandis, plenusque dierum, feбри correptus est, cumque ea magis ac magis intenderetur, suos quos spiritu pepererat filios, filiasque omnes ad pietatis, perfectionisque amorem, accuratam religiosæ vitæ normam, in eaque perseverantiam cohortatus, *Eucharistiæ* SS. Sacramentum accepit, & die quidem Dominica, quæ vt Martyrologia significât, vel erat dies VIII. Decembris, vel ei certè proxima; è corpore lætus ad eum abiit, qui pro tantis relictis opibus, honore ac dignitate

SAN-